

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ

изх. No. 449
София 06.12.1995г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Българска Национална Телевизия
по конституционно дело No. 30 от 5.12.1995 г.

ПОЧИТАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Като страна по конституционно дело No. 30/95 г. Българската Национална Телевизия, с Ваше позволение, ще се въздържа от пространно излагане на позиции по искането на Главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционността на т. 1 и 2 от Решението на 37-о Народно събрание от 13.10.1995 г. (ДВ, бр. 94/95).

Представеното от нас Становище по конституционно дело No. 19/95 г., струва ни се, доста изчерпателно представи вижданията на Националната телевизия по повдигнатите въпроси около Решението на ВНС за приемане на основни положения на Временен статут на БНТ и БНР от 22.12.1990 г. (ДВ, бр. 3/91 г.). Използвам случая да изкажа удовлетворението на Националната телевизия от Решение на Конституционния съд No. 16 от 19.09.1995 г. по това дело, което до голяма степен отговори на очакванията на работещите в националните електронни медии.

Доколкото настоящото искане на Главния прокурор на Република България повтаря в съществена си част искането, по което беше образувано конституционно дело No. 19/95 г., то и тогавашните ни аргументи са изцяло съотнесими и към настоящия случай и по-специално към частта, в която се иска установяване на противоконституционност на т. 2 от Решението на 37-о Народно събрание от 13. октомври 1995 г.. Едно тяхно повторение, прочее, би било излишно. Колкото до искането на Главния прокурор за установяване на противоконституционност на т. 1 от посоченото Решение на 37. ОНС, то, ще се съгласите, че едва ли Българската Национална Телевизия е компетентна да се произнесе в един такъв спор.

Колкото до съображенията по т.3 от искането на Главния прокурор се надяваме, че Конституционният съд би пожелал отново да обърне внимание

на някои от застъпените в предишното ни Становище тези. Бихме се радвали, ако почитаемите конституционни Съдии обсъдят още веднъж изложените от нас аргументи в раздел V., стр. 47-48 на предишното ни Становище и интерпретират правото на достъп до ефир на представители на държавните власти в светлината на чл. 39, ал. 1 във връзка с чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България, както и в светлината на чл. 10 във връзка с чл. 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи от 4. ноември 1950 г. Струва ни се, че една интерпретация на правото на достъп до ефир от такава позиция, би създала предпоставки за едно бъдещо конституционносъобразно уреждане на тази материя по законов път, а и би представлявала един блестящ пример за демократично мислене.

Като пожелавам успешна работа на почитаемия Конституционен съд, оставам

с уважение

Иван Гранитски
Генерален директор
на Българска Национална
Телевизия

